

altsaa: kun naar der finder Rangering Sted, er Automobileerne parate, og følgende har de, som jeg har sagt, været parate 33 Dage i de sidste to Aar under de Herrer og 2 Dage under os.

Det ærede Medlem Hr. Rode kom igen ind paa, om det, der var sket de to Dage, var sket ifølge den Politidirektøren tillagte Myndighed eller efter Ordre fra mig, det var det afgørende. Ja, jeg ved, det er det afgørende for det ærede Medlem, thi det ærede Medlem sonderer bestemt imellem, hvad en Minister har gjort, og hvad de ham underordnede Embedsmænd har gjort. Under det radikale Ministerium var det nemlig saaledes, at for de underordnede Embedsmænd bar Ministrene ikke Ansvar. Derfor var vi inde i den — hvad skal jeg kalde det — uheldige Situation, at de underordnede Embedsmænd ikke turde handle, fordi de ikke vidste, hvornaar de blev desavoueret af de Herrer Ministre. Jeg har anført saadanne Tilfælde i Fjor og kan nævne dem i Aar igen, og det bliver jeg ved med. Jeg skal altsaa besvare Spørgsmaalet saaledes: Politidirektøren har handlet i Henhold til den ham tillagte Myndighed, men selvfølgelig har jeg interesseret mig for det og har hele Tiden været i Kontakt med Politidirektøren. Jeg vil ikke staa som en Per Tot, der i en vanskelig Situation overhovedet ikke ved, hvad der sker her i Landet, saaledes som man har gjort under det tidligere Ministerium, medens man saa senere siger, at der ikke er sket noget.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen spurgte, om de omtalte Skrivelser var kommet i Embeds Medfør. Jeg skal svare det ærede Medlem, at selvfølgelig har jeg Lov til at benytte disse Skrivelser, naar jeg bliver angrebet paa disse Skrivelser. Det ærede Medlem maa huske paa, at det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at den Skrivelse, han havde sendt til Justitsministeriet, ikke gik ud paa det, jeg havde sagt, og anførte forskelligt fra Skrivelsen. Saa maa jeg dog have Lov til at forsvare mig med at læse den op.

Lageri: Naar jeg nu i denne sene Nattetime, ja, man kan jo sige ved den nye Dags Gry, tager Ordet, er det, fordi jeg har visse Ting at fremføre. Jeg maa sige, at det har været et Par bevægede Timer, vi her har haft, men jeg synes, at disse to Timer kunde have været bedre anvendt.

Mine sønderjyske Landsmænd i dette høje Ting har jo under denne Debat haft

Ordet angaaende nogle Anker, der var fremsat af det ærede Medlem Hr. Schmidt, og jeg kan fuldstændig slutte mig til disse Udtalelser. Jeg finder, at den Ordning, der er truffet med Hensyn til Skole- og Kirkeforholdene i Sønderjylland er truffet paa et meget demokratisk Grundlag. Det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck fremhævede bl. a. i sin Tale, at det væsentligt skyldtes det sønderjyske Ministerium med dets udmærkede Leder H. P. Hanssen, at en stor Del af Genforeningsarbejdet var gaaet saa forholdsvis godt og let. Dette er jo ganske rigtigt, og til denne Anskuelse hælder ogsaa den sønderjyske Befolkning. Derfor høres der ogsaa blandt Sønderjyderne stadig Udtalelser om, at det var uforstaaeligt, at Regeringen turde sætte denne Mand ud af Spillet netop i denne Overgangstid, der i sig selv bød paa store Vanskeligheder, Vanskeligheder, der forøgedes ved de abnorme Tider, som Verdenskrisen førte ind over vort Land. Med stærk Røst fremhævede Sønderjyderne Gang paa Gang, at Fjernelsen af H. P. Hanssen som Leder af det sønderjyske Ministerium er blevet en kostbar Historie for den sønderjyske Befolkning, og Overgangstiden er derved blevet betydeligt forlænget. Man fandt og finder det den Dag i Dag uforstaaeligt, at Regeringen kunde undvære denne Mands Tjeneste, netop saa længe vi baade har dansk og tysk Lovgivning.

Jeg er bange for, at Grunden til en Del af den Utilfredshed, som det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck betegnede som overfladisk, netop findes her. At der er Utilfredshed nede i Sønderjylland, fremgaar jo ogsaa yderligere af Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Holger Andersen. Hvorvidt den er overfladisk, kan der være delte Meninger om, men eet maa vi alle være enige om, nemlig om at forebygge, at denne Utilfredshed rodfæster sig. I første Linie maa der hurtigst muligt drages Omsorg for, at den sønderjyske Befolkning stilles lige med den øvrige Befolkning i det gamle Land. Hidtil udgør vi kun eet Land, men ikke eet Folk, og det er dette sidste, vi higer efter. Saa længe vi staa dernede under Undtagelseslove, Love, som vi meget godt kender fra Tyskernes Tid, og som vi nærer Afsky for, saa længe vil Utilfredsheden ikke forsvinde. Som Undtagelseslove kan den tyske Jagtlov og Særstillingen med Hensyn til Præstegaardsjorders Udstykning betegnes, og de opfattes ogsaa som saadanne dernede. Jeg glæder mig imidlertid over, at den højtærede Landbrugsminister har lovet at ville fremsætte et Forslag til Revi-